

D 108/2003.

355

Nars. 10044

341887

Veris-25-08
a

VI.6.7

Kipisz gwarem, **Poniatówko**,
i dziecięcym śmiechem,
a wspomnienia dawnych czasów
powracają echem.

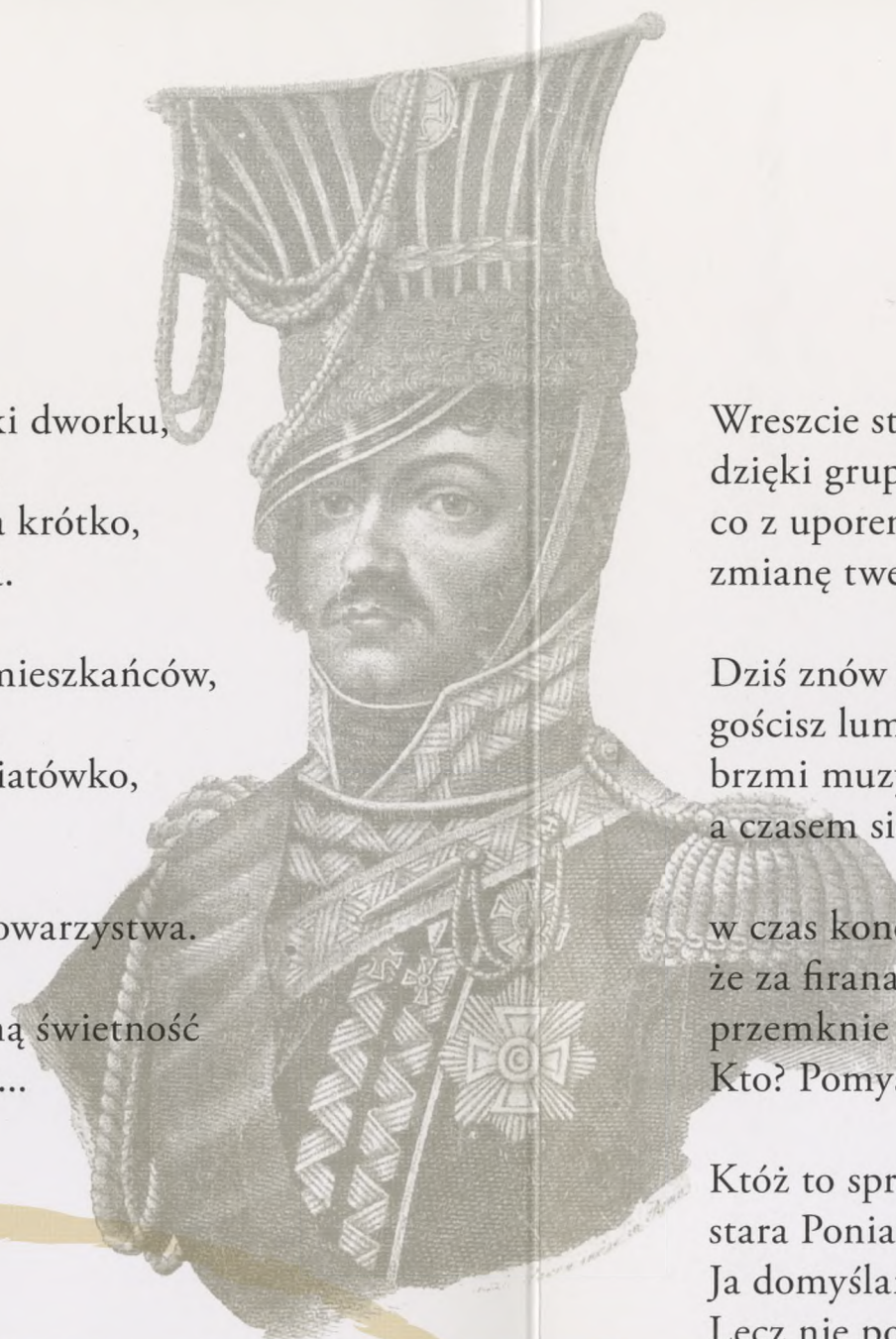
Księżę Józef Poniatowski,
królewski bratanek,
spędził tutaj, pod twym dachem,
niejeden poranek,

gdy utrudzon polowaniem
w okolicznych lasach,
spraszał możnych panów, panie,
biesiadował, hasał.

Tamte czasy, błoński dworku,
miło powspominać,
ale świetność trwała krótko,
przyszła zła godzina.

Opuszczona przez mieszkańców,
do cna zrujnowana,
wciąż czekałeś, Poniatówko,
na nowego pana.

Pomoc przyszła z Towarzystwa.
Podjęto staranie,
by przywrócić dawną świetność
– trudne to zadanie...

Wreszcie stało się, odżyłaś
dzięki grupie osób,
co z uporem wywalczyła
zmianę twego losu.

Dziś znów kwitniesz, jak przed laty,
gościsz luminarzy,
brzmi muzyka, płoną świece,
a czasem się zdarzy

w czas koncertu, wernisażu,
że za firanami
przemknęły cień postaci.
Kto? Pomyślcie sami.

Któż to sprawdza, jak się miewa
stara Poniatówka?
Ja domyślam się, zgaduję.
Lecz nie powiem słówka.

Roman Nowoszewski

Wiersz

„Dworek Poniatówka”

odczytany przez autora

26 kwietnia 2009 roku

na spotkaniu jubileuszowym

w Poniatówce

z okazji 35-lecia

Towarzystwa

Przyjaciół

Ziemi Błońskiej

Jars. 10044

W opracowaniu
graficznym Włodzimierza Rudnickiego
i komputerowym Marka Kryma
wydało
Towarzystwo Przyjaciół Ziemi Błońskiej,
w dwóch formach:
okazatej i skromniejszej,
w nakładzie
jubileuszowi właściwym

Błonie, kwiecień 2009

Roman Nowoszewski

Włodzimierz Rudnicki

Marek Krym

Chociaż Poniwie to
nie Dawnowa (jeszcze)
— proszę o przyjęcie
do biura Dawnowa

R. Dawnowa
1 lipiec 2009

Dworek myśliwski datowany na przełom XVIII i XIX wieku. Przez krótki czas stanowił własność ks. Józefa Poniatowskiego. Po wojnie stopniowo popadał w ruinę. Z inicjatywy i staraniem Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Błońskiej wpisany do rejestru zabytków i zrekonstruowany. Od 1988 siedziba Towarzystwa.